

ТОНЯ ТРАЙКОВА

ВСЯКА СУТРИН МИНАВА...

chitanka.info

Всяка сутрин минава по пътя незначайна каруца
и подковите чаткат по мокрия кален асфалт,
все така нещо важно в деня ми заяжда и куца
и не ме е човекът със своята скръб преболял.
Може нощем в съня си крилати коне да препускам,
да се втурвам стремглаво към някакъв вечен
простор,
ала съмне ли, аз осъзнавам, че нещо пропускам,
а душата ми зъзне забравена в задния двор.
Не отивам наникъде, нямам къде да отида
и пред мен се захлопват сурово врата след врата,
но не чувствам тревога за себе си, нито обида,
нито страх, че ме дебне зад ъгъла вече смъртта.
Ще е нощ, ще се нося на воля в далечни простори
и ще падне от мене безкрайната скръб на света.
И достигна ли нейде по пътя си нова врата,
тя ще бъде голяма и тежка, но вече отворена.
Дотогава ще виждам студеното утро в стъклото,
невиновно за нищо, но грозно оцъклено в мен
и ще чувам как чатка с безмилостни стъпки
животът
и заглъхва нататък в мъгливия тягостен ден.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.